

DE BOODSCHAP VAN LOUIS LE ROY

Er is nog nieuws uit de tuin

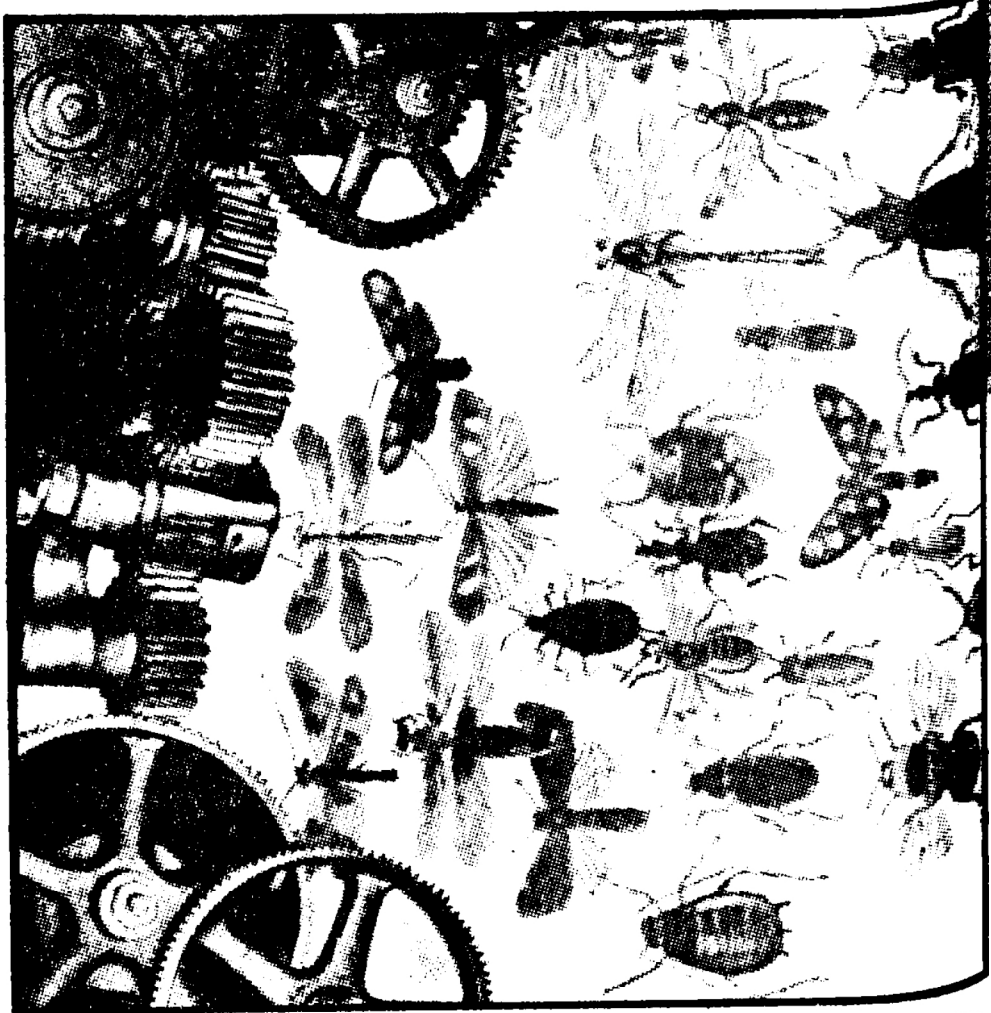
Het lang verbeide boek van Louis le Roy, de beroemde *tuinman uit Oranjewoud* is eindelijk uit en de honderden Nederlanders, die de afgelopen maanden bij de schrijver aan de telefoon hebben gehangen om te vernemen, wanneer zijn bijbel over de nieuwe mode van wilde tuinen nou eindelijk zou verschijnen, kunnen zich op het heilig woord van de profeet van de nieuwe en betere wereld werpen. Eindelijk een leidraad voor de bevrijdende wildernis in de tuin. Eindelijk aanwijzingen over het storten van puin in het gazon, het scheppen van hogere en lagere niveaus, het aanbrengen van schaduw en het doen ontstaan van humus.

Voor deze lezers zal het boek wel een teleurstelling worden, want Le Roy is niet de tuinman, die de boel maar laat groeien om een *alternatieve tuin* te doen ontstaan, een variant op de bekende voorbeeldjes in de tuin-architectuur. Integendeel. Le Roy is van mening, dat je de natuur haar gang moet laten gaan omwille van de natuur, omwille van een biologisch evenwicht dat terug kan keren, als de mens zich terugtrekt uit zijn tuin. En hij is er zeker niet op uit, iets moois tot stand te laten komen.

Het boek van Le Roy heet *Natuur uitschakelen Natuur inschakelen* en het is veel meer een uiteenzetting van zijn filosofie over het voortbestaan van de aarde en de mogelijkheden van de mensen, daarop gelukkig te zijn dan dat het een *tuinboek* is. Wie er een *Ik kan tuinieren* in verwacht zal bedrogen uitkomen.

Natuur uitschakelen Natuur inschakelen is een verstandig boek van een man, die de gave bezit, zijn nogal eens moeilijk verteerbare stof via een gemakkelijk leesbaar verhaal over te dragen. De tekst is helder, bevat veel voorbeelden die gecompliceerde zaken verduidelijken en is af en toe erg geestig.

Hij voert een lange reeks van onderwerpen in de aandacht binnen, de monocultures in de landbouw, de kunstmest, de flatbouw, de onvrijheid van de mensen, die niet meer de gelegenheid krijgen, hun eigen chaos te kiezen, het gebrek aan fossiele brandstoffen, het afremmen van de economische groei enzovoorts.

Een gedeelte van het omslag van „Natuur uitschakelen, natuur inschakelen”.

Bij de aanblijding van het eerste exemplaar van zijn boek aan minister Vorrink zei hij dinsdag, dat het boek niet wetenschappelijk was. Le Roy baseert zijn tekst echter wel op een indrukwekkende reeks deskundigenliteratuur. Maar hij laat er geen twijfel over bestaan, dat het een persoonlijke boodschap is.

Natuur uitschakelen Natuur inschakelen is geïllustreerd met voor het merendeel goede kleurenfoto's van Le Roy zelf en in de bijschriften van die foto's zullen de liefhebbers van de wilde tuin iets van hun gading vinden. In deze bijschriften vertelt Le Roy fragmentarisch, waarom de aanleggers van een *wilde tuin* moeten denken.

Dat het hem beslist niet om algemeen aanvaarde schoonheidsnormen gaat maakt hij gemakkelijk duidelijk. Een voorbeeld is zijn tekst over de brandnetels, een bekend probleem voor de amateur-tuiniers, die de schop en de hark aan de vuilnisman hebben meegegeven. Er worden in die kringen al jarenlang middeltjes uitgewisseld om snel van de brandnetelvelden af te komen.

De een weet, dat je eikeschors op de grond moet leggen, een tweede beveelt het verstikken door takken aan en een derde weet, dat je

brandnetels met huishoudhandschoenen aan met wortel en al uit de grond moet trekken, dan komen ze nooit meer terug. Het wordt allemaal op gezag van Le Roy verteld.

Maar zelf doet Le Roy helemaal niets aan de opmarcherende brandnetels, geheel volgens zijn opvatting, dat je de natuur haar gang moet laten gaan. „Zij vervullen een duidelijke functie in het gehele natuurlijke proces”. De brandnetel heeft namelijk tot taak, de nitraat-huishouding in de grond op het juiste niveau te brengen. Als hij dat tot stand heeft gebracht sterft hij vanzelf af, maar dat kan jaren duren. Misschien een tegenslag voor de wilde tuiniers?

Volgens Le Roy moeten zij zich van hun gevestigde opvattingen losmaken en de brandnetel zijn gang laten gaan. De mens moet zich terugtrekken uit zijn tuin, niet meer harken, niet meer schoffelen en niet meer spitten. Hij schrijft: „Als ik iemand zie spitten heb ik altijd de neiging te vragen: Bent u soms iets kwijt?”

MARTIN RUYTER

Natuur uitschakelen Natuur inschakelen door Louis G. Le Roy. Uitgegeven door Ankh-Hermes B.V. — Deventer — 1989.